



**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, тел. (044) 531 47 41, факс (044) 544 39 74
e-mail knteu@knteu.kiev.ua, код ЄДРПОУ 01566117

24.02.2018 № 563/14
На № _____

ДОВІДКА

про творчий внесок

**у наукову роботу «Конституційне право на звернення до міжнародних
судових установ та міжнародних організацій» претендента на здобуття
премії Президента України для молодих вчених
Дешко Людмили Миколаївни, доктора юридичних наук, доцента,
завідувача кафедри міжнародного публічного права
Київського національного торговельно-економічного університету**

Творчий внесок Дешко Людмили Миколаївни у наукову працю «Конституційне право на звернення до міжнародних судових установ та міжнародних організацій» полягає в одноосібно виконаному науковому дослідженні, в якому наведено теоретичне узагальнення та подано нове вирішення наукової проблеми щодо конституційного права кожного звертатися до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, що покладено в основу вироблення відповідної концепції конституційно-правового забезпечення цього права з урахуванням зарубіжного досвіду, а також пропозицій та рекомендацій з удосконалення його конституційно-правового регулювання та практики застосування.

Вперше здійснено системний аналіз еволюції поглядів на конституційне право звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій у вітчизняному правознавстві та визначено основні закономірності процесу їх розвитку; виявлено та охарактеризовано особливості принципу захисту прав і свобод людини і громадянина як універсального принципу; виділено основні періоди становлення та розвитку цього конституційного права в контексті генези національної системи конституційного права; визначено поняття об'єктивного та суб'єктивного права кожного звертатися до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій; класифіковано конституції держав-учасниць СНД та ЄС за такими критеріями: 1) залежно від ступеня конкретизації норм, що забезпечують право звертатися до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій; 2) залежно від того, чи закріплене право кожного звертатися до

міждержавних органів із захисту прав і свобод людини як самостійне суб'єктивне конституційне право або як структурний елемент іншого суб'єктивного конституційного права; виділено критерії встановлення наявності або відсутності суттєвої шкоди, якої зазнав заявник, як умови прийнятності індивідуальної заяви міжнародною судовою установою; визначено зміст принципів обґрунтованості судового рішення та «de minimis non curat praetor», обґрунтовано авторську концепцію принципу правової визначеності та потребу імплементації принципу «de minimis non curat praetor» до правової системи України, а також їх важливу роль у процесі конституційно-правового регулювання права кожного звертатися до міжнародних судових установ та міжнародних організацій; виявлено критерії дотримання зобов'язання суду обґрунтовувати свої рішення; запропоновано в групі органів – гарантів спеціальної компетенції, які створені спеціально для забезпечення гарантій прав людини та основних свобод, виокремлювати підгрупу національних установ, які займаються заохоченням і захистом прав людини (комісії з прав людини, уповноважені (омбудсмени) з прав людини, антидискримінаційні омбудсмени (комісії), інститути (центри) з прав людини, консультативні комісії з прав людини, комплексні інститути з прав людини); запропоновано зміни і доповнення до законів України, а саме: ч. 5 ст. 55, ч. 2 ст. 129 Конституції України; ст. ст. 2, 5, 58, 59, 60 Закону України «Про виконавче провадження».

Удосконалено: визначення поняття «жертва порушення прав людини»; наявну в науці конституційного права концепцію щодо розуміння організаційно-правових гарантій прав і свобод людини і громадянина; підхід щодо процедури виконання рішень Європейського суду з прав людини та адміністративних судів України.

Дістали подальшого розвитку: методологічні підходи до дослідження механізму забезпечення права кожного звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій; уявлення про генезу ідеї цього права: від ідеї захисту прав людини до трансформації її в принцип захисту прав людини в правових системах держав та міжнародній правовій системі; положення щодо кола суб'єктів, які мають право звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій; положення щодо змісту та місця цього конституційного права в системі конституційних прав людини і громадянина; твердження про те, що справедливість є універсальним принципом-гарантією досліджуваного конституційного права; визначення поняття конституційно-правового механізму забезпечення права кожного звертатися до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій.

Ректор



[Signature]
А. А. Мазаракі

Претендент

[Signature]
Л. М. Дешко